

საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო

შემოსავლების სამსახური

ბრძანება №2038

29.08.08 ქ. თბილისი

„უზუფრუქტის ოპერაციებზე დასაბეგრი შემოსავლის განსაზღვრის შესახებ“

მეთოდური მითითების დამტკიცების თაობაზე

საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-3 მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად
ვბრძანებ:

1) დამტკიცდეს „უზუფრუქტის ოპერაციებზე დასაბეგრი შემოსავლის განსაზღვრის
შესახებ“ თანდართული მეთოდური მითითება.

2.) ბრძანება ამოქმედდეს გამოცემისთანავე.

.

სამსახურის უფროსი

გრიგოლ გობეჯიშვილი

მეთოდური მითითება

უზუფრუქტის ოპერაციებზე დასაბეგრი შემოსავლის განსაზღვრის შესახებ

მოცემული მეთოდური მითითება განმარტავს თუ რა წესით უნდა განხორციელდეს საგადასახადო მიზნებისათვის უძრავი ქონების უზუფრუქტით გადაცემის ოპერაციების დასაბეგრ შემოსავალში ასახვა.

საქართველოს საგადასახადო კოდექსი უძრავი ქონების (ნივთის) და უზუფრუქტის დეფინიციას არ განმარტავს. ასეთი განმარტება საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 149-ე მუხლის შესაბამისად უძრავ ნივთებს მიეკუთვნება მიწის ნაკვეთი, მასში არსებული წიაღისეულით, მიწაზე აღმოცენებული მცენარეები, ასევე შენობა-ნაგებობანი, რომელიც მყარად დგას მიწაზე.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 244-ე მუხლის შესაბამისად უზუფრუქტი შეიძლება იყოს სასყიდლიანი და უსასყიდლო. ამასთან, უძრავი ქონების ასეთი ფორმით გადაცემა შეიძლება არსებობდეს დროებით ან მისი მიმღების (უზუფრუქტუარის) სიცოცხლის ხანგრძლიობის მანძილზე.

საგადასახადო მიზნებისათვის უძრავი ქონების უზუფრუქტით გაცემის ოპერაცია ქონების იჯარით გაცემის ერთ-ერთ სახეობად შეიძლება იქნეს განხილული.

უზუფრუქტის ოპერაციაზე საგადასახადო ვალდებულების განსაზღვრის მიზნით საჭიროა დადგინდეს, ოპერაცია უნდა კლასიფიცირდეს “მომსახურების გაწევად”, თუ “საქონლის მიწოდებად”. საკითხთან მიმართებაში შეიძლება ორ შემთხვევას ქონდეს ადგილი, კერძოდ:

1) ქონების უზუფრუქტით გადაცემის ოპერაცია საგადასახადო მიზნებისათვის განხილული უნდა იქნეს მომსახურების მიწოდებად, თუ:

– უძრავი ქონება არაცვეთადია (მაგალითად მიწა);

– ქონება ცვეთადია, მაგრამ უზუფრუქტის ვადა არაარსებითია (ნაკლებია) გადაცემული ქონების ცვეთადი აქტივის სასარგებლო მომსახურების ვადასთან მიმართებაში, ანუ ქონების დაბრუნება და მისი დანიშნულებით შემდგომი გამოყენება შესაძლებელია;

– ცვეთადი ქონება სასყიდლიანი უზუფრუქტით არის გაცემული.

ამასთან, მოცემულ შემთხვევებში პირის მიერ ქონების უსასყიდლო უზუფრუქტის წესით მიღების ოპერაცია საგადასახადო მიზნებისათვის განხილული უნდა იქნეს, როგორც ამავე პირის მიერ უსასყიდლოდ მიღებული მომსახურება (სარგებელი), ამ შემთხვევაში, ორივე მხარისათვის ერთობლივ შემოსავალში შესატანი თანხა უნდა

განისაზღვროს საგადასახადო წლისათვის ასეთი მომსახურების საბაზრო ღირებულებიდან გამომდინარე.

გასათვალისწინებელია ის გარემოებაც, რომ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-20 მუხლის დებულებების გათვალისწინებით თუ ასეთი მომსახურების მიწოდებას ახორციელებს სახელმწიფო, ან/და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოები, ან პირიქით, სახელმწიფოს ან/და თვითმმართველობით ორგანოებს საგადასახადო ვალდებულება არ წარმოეშება.

საკითხის ასეთი მიდგომის არგუმენტაცია მდგომარეობს იმაში, რომ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით (მუხლი 242). უძრავი ნივთი შეიძლება სხვა პირს გადაეცეს სარგებლობაში ისე, რომ იგი უფლებამოსილია, როგორც მესაკუთრემ გამოიყენოს ისე, რომ არ დაუშვას მესამე პირთა მიერ მისით სარგებლობა, მაგრამ მესაკუთრისაგან განსხვავებით მას არ აქვს ამ ნივთის გასხვისების, იპოთეკით დატვირთვის ან მემკვიდრეობით გადაცემის უფლება მესაკუთრის თანხმობის გარეშე.

ამასთან, ასეთი ქონება მიმღებისათვის არ წარმოადგენს ამორტიზაცია დაქვემდებარებულ აქტივს, ვინაიდან სამოქალაქო კოდექსის 245-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მიხედვით უზუფრუქტარი (ნივთის მიმღები) პასუხს არ აგებს ნივთის ნორმალურ ცვეთისათვის. იგი ვალდებულია აანაზღაუროს, მხოლოდ მიმდინარე ხარჯები, გაარემონტოს ნივთი, აგრეთვე იზრუნოს ნივთის ნორმალური სამეურნეო მოვლისათვის.

უზუფრუქტით უძრავი ქონების გადაცემისას რადგან არ ხდება ამ ქონებაზე საკუთრების უფლების გადაცემა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-20 მუხლის შესაბამისად იგი ვერ იქნება განხილული საქონლის მიწოდებად.

ქონების უზუფრუქტით გადაცემა, რომ მომსახურების გაწევად უნდა იქნეს განხილული. ამ პოზიციაზე მიუთითებს საგადასახადო კოდექსის მე-18 მუხლის პირველი ნაწილის „ზ“ ქვეპუნქტით დადგენილი ნორმაც, სადაც ასახულია, რომ მომსახურებას განეკუთვნება ქონების გადაცემა ქირით ან იჯარით (გარდა ღიზინგით გადაცემისა), ანუ აღნიშნული ნორმა განმარტავს, რომ ქონების იჯარით გადაცემისას მიწოდებად ჩაითვლება მხოლოდ ღიზინგის შემთხვევაში.

ზემოაღნიშნულის საილუსტრაციოდ მოვიყვანთ რამდენიმე მაგალითს:

მაგალითი: 1

პირმა, საგადასახადო წლის დასაწყისში ურთიერთდამოკიდებული პირისგან 15 წლით უსასყიდლო უზუფრუფრუქტით მიიღო უძრავი ქონება (მიწა), რომლის საბაზრო წლიური საიჯარო გადასახდელი შეადგენს 100000 ლარს. ამავე წელს ქონებას ჩაუტარდა 20000 ლარის სამუშაოები (შემოღობვა). ქონების მიმღები საწარმო აღნიშნულ ქონებას იყენებს ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

მოცემულ პირობებში:

უზუფრუქტის ოპერაცია განხილული უნდა იქნეს მომსახურების მიწოდებად და ქონების მიმღებმა აღნიშნული საგადასახადო წლის ერთობლივ შემოსავალში უნდა შეიტანოს სარგებლის ღირებულება 100000 ლარი, ამასთან, გამოსაქვით ხარჯად შეუძლია აღიაროს 120000 ლარი. ქონების გამცემა ერთობლივ შემოსავალში უნდა შეიტანოს 100000 ლარი, როგორც უსასყიდლოდ მიწოდებული მომსახურება.

მაგალითი 2:

პირმა საგადასახადო წლის დასაწყისში ურთიერთდამოკიდებული პირიდან 15 წლით სასყიდლიანი უზუფრუქტით მიიღო უძრავი ქონება (მიწა), რომლის საბაზრო წლიური საიჯარო გადასახდელი შეადგენს 100000 ლარს. ხელშეკრულებით წლიური უზუფრუქტუარის გადასახდელი თანხა შეადგენს 40000 ლარს. ამავე წელს ქონების მიმღებმა ქონებას ჩაუტარა 20000 ლარის სამუშაოები (შემოღობვა). ქონების მიმღები აღნიშნული ქონებას იყენებს ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

მოცემულ პირობებში:

ქონების მიმღებმა ამ საგადასახადო წლის ერთობლივ შემოსავალში უნდა შეიტანოს 60000 ლარი (100000–40000), როგორც სარგებლი, ხოლო გამოსაქვით ხარჯებში –120000 ლარი, მათ შორის 60000 ლარი, როგორც სარგებლის შემცირება, 40000 ლარი, როგორც ქონების გამცემისათვის გადახდილი და/ან გადასახდელი თანხა და 20000 ლარი, როგორც ეკონომიკურ საქმიანობასთან დაკავშირებული ხარჯი.

ქონების გამცემა ერთობლივ შემოსავალში უნდა შეიტანოს 100000 ლარი, მათ შორის 60000 ლარი, როგორც სხვაობა მომსახურების საბაზრო ღირებულებასა და გარიგების თანხას შორის და 40000 ლარი მიღებული შემოსავალი.

ამასთან, მომდევნო წლებში აღნიშნულ ოპერაციაზე საგადასახადო ვალდებულებები ორივე მხარისათვის განისაზღვრება ანალოგიური წესით შესაბამისი პერიოდების საბაზრო ღირებულების და გაწეული ხარჯების გათვალისწინებით.

მაგალითი 3:

პირმა, საგადასახადო წლის დასაწყისში ურთიერთდამოუკიდებელი პირისგან 15 წლით სასყიდლიანი უზუფრუფრუქტით მიიღო უძრავი ქონება (მიწა), რომლის საბაზრო წლიური საიჯარო გადასახადი შეადგენს 40000 ლარს და იგი ემთხვევა უზუფრუქტუალის გადასახდელს. ამავე წელს ქონების მიმღებმა ქონებას ჩაუტარა 20000 ლარის სამუშაოები (შემოღობვა). ქონების მიმღები საწარმო აღნიშნულ ქონებას იყენებს ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

მოცემულ პირობებში:

ქონების მიმღებს ერთობლივ შემოსავალში შესატანი თანხა არ წარმოეშვება, ხოლო გამოსაქვით ხარჯში შესატანი თანხა შეადგენს 60000 ლარს, მ.შ. 40000 ლარი გადახდილი და/ან გადასახდელი ღირებულება და 20000 ლარი მიღებული ქონების კეთილმოწყობასთან დაკავშირებული ხარჯი. ქონების გამცემა ერთობლივ შემოსავალში უნდა შეიტანოს 40000 ლარი.

მაგალითი 4:

საწარმომ, რომელიც დაფუძნებულია სახელმწიფოს წილობრივი მონაწილეობით საგადასახადო წლის დასაწყისში სახელმწიფოსაგან (დამფუძნებლიდან) 15 წლით უსასყიდლო უზუფრუქტით მიიღო უძრავი ქონება (მიწა), რომლის საშუალო საბაზრო წლიური უზუფრუქტუარის გადასახადი შეადგენს 100000 ლარს. ამავე წელს საწარმომ ქონებას ჩაუტარა 20000 ლარის სამუშაოები (შემოღობვა). საწარმო აღნიშნულ ქონებას იყენებს ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

მოცემულ პირობებში:

ქონების მიმღებმა საწარმომ აღნიშნული საგადასახადო წლის ერთობლივ შემოსავალში უნდა შეიტანოს სარგებლის ღირებულება 100000 ლარი, ხოლო გამოსაქვით ხარჯად აღიაროს 120000 ლარი. სახელმწიფოს საგადასახადო ვალდებულება არ წარმოეშვება.

მაგალითი 5:

პირმა ურთიერთდამოკიდებული პირიდან საანგარიშო წლის დასაწყისში უსასყიდლო უზუფრუქტით 3 წლის ვადით მიიღო უძრავი ქონება (შენობა), რომლის საშუალო საბაზრო წლიური უზუფრუქტუარის გადასახდელი შეადგენს 5000 ლარს. შენობა გამოყენებულია ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

მოცემულ პირობებში:

ქონების მიმღებმა ყოველწლიურად (ხელშეკრულების მოქმედების ვადაში) საშუალო წლიური უზუფრუქტუარის გადასახდელი 5000 ლარი, როგორც სარგებელი უნდა შეიტანოს საანგარიშო წლების ერთობლივ შემოსავალში და ამავედროულად იგი დადგენილი წესით შესაბამისად აღიაროს გამოსაქვით ხარჯებად. ქონების გამცემა ყოველწლიურად (ხელშეკრულების მოქმედების ვადაში) ერთობლივ შემოსავალში უნდა შეიტანოს 5000 ლარი, როგორც უსასყიდლოდ მიწოდებული მომსახურების საბაზრო ღირებულება.

2) ქონების უზუფრუქტით გაცემა საგადასახადო მიზნებისათვის განხილული უნდა იქნეს საქონლის მიწოდებად, როდესაც: ქონება ცვეთადია (შენობა-ნაგებობა) და გაცემულია უსასყიდლო უზუფრუქტით, ამასთან უზუფრუქტის ვადა არსებითია (მეტია) გადაცემული ქონების – ცვეთადი აქტივის სასარგებლო მომსახურების ვადასთან

მიმართებაში, ანუ ქონების დაბრუნება და მისი დანიშნულებით შემდგომი გამოყენება პრაქტიკულად შეუძლებელია.

ამდენად, ამორტიზაციას დაქვემდებარებული უძრავი ქონების უსასყიდლო უზუფრუქტით უვადოდ ან აქტივის სასარგებლო მომსახურების ვადაზე მეტი ხნით გადაცემისას, ეს ქონება საბაზრო ღირებულებით ასახული უნდა იქნეს ქონების მიმღების ერთობლივ შემოსავალში, როგორც უსასყიდლოდ (ჩუქებით) მიღებული ქონება, ხოლო შემდგომში მასზე დარიცხული საამორტიზაციო ანარიცხები გამოიქვეითოს შესაბამისი პერიოდების მიხედვით.

საკითხისადმი ასეთი მიდგომის არგუმენტაცია მდგომარეობს იმაში, რომ როდესაც გადაცემული აქტივი ცვეთადია (შენობა-ნაგებობა), ხოლო უზუფრუქტის ხელშეკრულება უვადოდ ან მისი მოქმედების ვადა მეტია გადაცემული ცვეთადი აქტივის სასარგებლო მომსახურების ვადასთან მიმართებაში, თავისი შინაარსით ნიშნავს იმას, რომ ქონება ან არ დაბრუნდება, ან თუ მისი დაბრუნება როდისმე განხორციელდა, ასეთი ქონება მოღიანად ამორტიზირებული (გაცვეთილი) იქნება და მისი დანიშნულებით შემდგომი გამოყენება პრაქტიკულად შეუძლებელი გახდება.

ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით იკვეთება შემთხვევა, როდესაც ოპერაციის იურიდიული ფორმა არ შეესაბამება მის შინაარსს. შესაბამისად, საგადასახადო ვალდებულებები მოცემულ შემთხვევაში უნდა განისაზღვროს საგადასახადო კოდექსის 104-ე მუხლის დებულებების გამოყენებით. კერძოდ, ასეთ ოპერაციას შეეცვალოს კლასიფიკაცია და იგი დაბეგვრის მიზნებისათვის კლასიფიცირდეს, როგორც ქონების უსასყიდლოდ (ჩუქებით) გადაცემის ოპერაციად.

ზემოაღნიშნულის საილუსტრაციოდ მოვიყვანთ მაგალითებს:

მაგალითი 6:

სახელმწიფომ მის მიერ დაფუძნებულ იურიდიულ პირს (საწარმოს) 2007 წელს უსასყიდლო უზუფრუქტის წესით უვადოდ გადაცა ნაგებობა, როლის სასარგებლო მომსახურების ვადა 50 წელია, ხოლო მისი საბაზრო ღირებულება 500000 ლარს შეადგენს, საწარმო ქონებას იყენებს ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

მოცემულ პირობებში:

იმის გათვალისწინებით, რომ 50 წლის შემდეგ აღნიშნული ნაგებობა სრულად ამორტიზირებული იქნება, აღნიშნული ოპერაცია, საგადასახადო კოდექსის 104-ე მუხლის დებულებების გათვალისწინებით, დაბეგვრის მიზნებისათვის განხილული უნდა იქნეს, როგორც პირისათვის უსასყიდლოდ გადაცემული ქონება. შესაბამისად 500000 ლარი შეტანილი უნდა იქნეს ამ პირის 2007 წლის ერთობლივ შემოსავალში და

იგივე ღირებულება ჩართული იქნეს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 183-ე მუხლით დადგენილ ჯგუფის ღირებულებით ბალანსის მე-4 ჯგუფში, ხოლო მისი გამოქვითვა განხორციელდეს ამორტიზაციის დარიცხვის დადგენილი წესით. (ამ შემთხვევაში არ გავრცელდება საგადასახადო კოდექსის 183-ე მუხლის მე-13 ნაწილით დადგენილი ნორმა სრულად გამოქვითვის ნაწლში).

მაგალითი 7:

ქონების მესაკუთრემ უზუფრუქტუარს არსებობის პერიოდზე (უვადოდ) 2007 წელს უსასყიდლო უზუფრუქტით გადასცა ნაგებობა, რომლის სასარგებლო მომსახურების ვადა 40 წელია. ქონების საბაზრო ღირებულება 600000 ლარია, გამცემთან ჯგუფის ღირებულებით ბალანსით მისი ნარჩენი ღირებულება 20000 ლარი, ხოლო მისი საბაზრო წლიური საიჯარო გადასახდელი 50000 ლარს შეადგენს. პირი ქონებას იყენებს ეკონომიკურ საქმიანობისათვის. მხარეები წარმოადგენენ ურთიერთდამოკიდებულ პირებს.

მოცემულ პირობებში:

იმის გათვალისწინებით, რომ უზუფრუქტუარის არსებობის პერიოდში აღნიშნული ნაგებობა სრულად იქნება ამორტიზირებული, აღნიშნული ოპერაცია, საგადასახადო კოდექსის 104-ე მუხლის დებულებების გათვალისწინებით, დაბეგვრის მიზნებისათვის განხილული უნდა იქნეს, როგორც პირისათვის უსასყიდლოდ გადაცემული ქონება.

შესაბამისად უზუფრუქტუარმა (ქონების მიმღებმა) 600000 ლარი, როგორც სარგებლი, 2007 წელს უნდა ჩართოს ერთობლივ შემოსავალში, ხოლო მისი გამოქვითვა განხორციელდეს ამორტიზაციისათვის დადგენილი წესით (ამ მეთოდური მითითების მე-6 მაგალითის განხილვისას განმარტებული წესით).

ქონების გამცემთან აღნიშნული ოპერაცია განიხილება ნაგებობის უსასყიდლო მიწოდებად და ამ ჯგუფის ნარჩენ ღირებულებას და მიწოდებული აქტივის საბაზრო ღირებულებას შორის დადებითი სხვაობა 580000 ლარი (600000–20000) დაიბეგრება საქართველოს საგადასახადო კოდექსით დადგენილი წესით.

მაგალითი 8:

პირობები იგივეა, რაც მე-7 მაგალითის იმ განსხვავებით, რომ 2010 წელს გაუქმდა უზუფრუქტის ხელშეკრულება და ნაგებობა დაუბრუნდა მესაკუთრეს.

მოცემულ პირობებში:

საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 183-ე მუხლის მე-9 ნაწილის შესაბამისად უზუფრუქტუარმა (ქონების მიმღებმა) 2010 წელს ერთობლივი შემოსავლიდან უნდა გამოქვითოს დაბრუნებული ნაგებობის ჯგუფის ღირებულებით ბალანსში რიცხული ნარჩენი ღირებულება 514400 ლარი (ნაგებობის საბაზრო ღირებულება 600000 ლარი

შემცირებული 2007-2009 წლებში დარიცხული საამორტიზაციო ანარიცხებით 85600 ლარით).

რადგან აღნიშნული ოპერაცია ქონების გამცემთან განხილული იყო ქონების უსასყიდლო მიწოდებად და ამ ჯგუფის ნარჩენ ღირებულებას და საბაზრო ღირებულებას შორის სხვაობა შეტანილი იყო 2007 წლის ერთობლივ შემოსავალში, იგივე სხვაობა შეტანილი უნდა იქნეს 2010 წლის გამოსაქვით ხარჯში, ხოლო 150000 ლარი ერთობლივ შემოსავალში, როგორც 2007-2009 წლებში უსასყიდლოდ მიწოდებული მომსახურება.

მაგალითი 9:

პირობები იგივეა, რაც მე-8 მაგალითის იმ განსხვავებით, რომ ქონების მიმღები ქონებას არ იყენებს ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

მოცემულ პირობებში:

უზუფრუქტუარმა (ქონების მიმღებმა) 150000 ლარი, როგორც 2007-2009 წლებში უსასყიდლოდ მიღებული მომსახურების ღირებულება, უნდა ჩართოს 2010 წლის ერთობლივ შემოსავალში. ამასთან, იმის გათვალისწინებით, რომ აღნიშნული ოპერაციის მიხედვით 600000 ლარი შეტანილი იყო ერთობლივ შემოსავალში, 2010 წელს მოცემული სარგებელი 600000 ლარი განხილული უნდა იქნეს გამოსაქვით ხარჯად.

მოცემული მაგალითების მიხედვით ქონების უზუფრუქტის ოპერაციები (მიღება/დაბრუნება) განხორციელებულია შესაბამისი საგადასახადო წლების დასაწყისში. ასეთი ოპერაციების საგადასახადო წლის შიგნით განხორციელების შემთხვევაში შემოსავალი (სარგებელი) მომსახურების ნაწილში გაიანგარიშება შესაბამისი თვეების მიხედვით პროპორციულად.

მაგალითი 10:

პირობები იგივეა, რაც პირველი მაგალითის შემთხვევაში იმ განსხვავებით, რომ მიწის ყსასყიდლო უზუფრუქტით გადაცემა განხორციელდა საგადასახადო წლის 28 მაისს.

მოცემულ პირობებში:

ქონების მიმღებმა საწარმომ აღნიშნული საგადასახადო წლის ერთობლივ შემოსავალში უნდა შეიტანოს 7 თვის სარგებლის საბაზრო ღირებულება 58100 ლარი, $(100000:12 \times 7)$ ამასთან, გამოსაქვით ხარჯად შეუძლია აღიაროს 78100 ლარი $(58100 + 20000)$. ქონების გამცემა საწარმომ ერთობლივ შემოსავალში უნდა შეიტანოს 58100 ლარი, როგორც უსასყიდლოდ მიწოდებული მომსახურება.

უსასყიდლო უზუფრუქტით ქონების გადაცემა შეიძლება განხორციელდეს ისეთ პირზეც, რომლის მოგება (შემოსავლი) საგადასახადო კანონმდებლობით გათავისუფლებულია მოგების გადასახადისაგან.

მაგალითი 11:

პირმა, რომელიც საგადასახადო კოდექსის 31-ე მუხლის შესაბამისად წარმოადგენს საბიუჯეტო ორგანიზაციას, საგადასახადო წელს 50 წლით უსასყიდლო უზუფრუქტით მიიღო 300000 ლარის ღირებულების (საბაზრო) შენობა და განხორციელებული ეკონომიკურ საქმიანობიდან 100000 ლარის შემოსავალი. შენობას არ იყენებს ეკონომიკური საქმიანობისათვის.

მოცემულ პირობებში:

საბიუჯეტო ორგანიზაციამ ამ საგადასახადო წლის ერთობლივ შემოსავალში (მოგების გადასახადის დეკლარაციაში) უნდა ასახოს 400000 ლარი, მათ შორის 100000 ლარი ეკონომიკური საქმიანობიდან მიღებული შემოსავალი და 300000 ლარი უსასყიდლო უზუფრუქტით მიღებული შენობის ღირებულება. თავის მხრივ, 300000 ლარი, საგადასახადო კოდექსის 172-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით დაწესებული ნორმის შესაბამისად, როგორც საბიუჯეტო ორგანიზაციის მიერ მიღებული მოგება გათავისუფლდება მოგების გადასახადისაგან. ამასთან, ასეთ მოგებასთან (სარგებელთან) დაკავშირებული ხარჯები გამოქვითვას არ ექვემდებარება.

უზუფრუქტის ოპერაციების სხვა შესაძლო შემთხვევებზეც საგადასახადო ვალდებულებები უნდა განისაზღვროს ანალოგიური მეთოდებით. ამასთან, მოცემული მაგალითების პირობებში (გარდა მე-9 მაგალითში აღნიშნული შემთხვევისა) თუ ქონების მიმღები ქონებას არ იყენებს ეკონომიკური საქმიანობისათვის, მაშინ ქონების მიმღებს ამ ქონებასთან დაკავშირებით გამოსაქვითი ხარჯი არ წარმოეშვება.

წინამდებარე მეთოდური მითითება მომზადებულია 2008 წლის პირველი აგვისტოსათვის მოქმედი საგადასახადო კანონმდებლობის ნორმებზე დაყრდნობით, წარმოადგენს რეკომენდაციას და არ აქვს სავალდებულო იურიდიული ძალა გამამხდელისათვის. ამასთან, აღნიშნული სახელმძღვანელოა საგადასახადო ორგანოებისათვის.